

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 sierpnia 1922 r.

zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia z dnia 31 października 1920 r. w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry.

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 101, poz. 666) zarządza się co następuje:

§ 1. W napisie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104, poz. 690) ulegają skreśleniu wyrazy „—na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i austriackiej—”. Rozporządzenie to ulega nadto zmianie w niżej wyszczególnionych paragrafach względnie ustępach, które otrzymują brzmienie następujące:

§ 5, ustęp trzeci: „Władzami takimi są: na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej—z wyjątkiem Ziemi Wileńskiej — urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych (w Warszawie tylko I-y, w Łodzi tylko II urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych); na obszarze Ziemi Wileńskiej — urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych w Wilnie; na obszarze b. dzielnicy austriackiej—dyrekcje okręgów skarbowych; na obszarze b. dzielnicy pruskiej — urzędy skarbowe podatków pośrednich (akcyzowe)”.

§ 13: „Urzędami powołanymi do stemplowania kart do gry są: I urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych w Warszawie, II urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych w Łodzi, urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych w Wilnie, kasa skarbową B we Lwowie, oraz urząd skarbowy podatków pośrednich (akcyzowy) w Poznaniu”.

§ 15: ustępy pierwszy i drugi: „Wytwórca kart do gry otrzymuje banderole bezpłatnie z kasy skarbowej. W tym celu składa zamówienie w dwóch egzemplarzach, według załączonego wzoru 2. Wytwórca ma każde zamówienie przed złożeniem go kasie skarbowej zaopatrzyć w numer kolejny, oraz przedstawić je urzędowi powołanemu do stemplowa-

nia (§ 13), który na jednym egzemplarzu umieści klauzulę: „Wydac” oraz datę, podpis naczelnika urzędu lub jego zastępcy i pieczęć urzędu.

Ten egzemplarz zatrzyma kasa skarbową celem usprawiedliwienia rozchodu, drugi zaś egzemplarz zwróci wytwórcy, po uprzednim umieszczeniu klauzuli „Wydano” oraz daty podpisu i pieczęci.

§ 19, ustęp pierwszy: „Przed stemplowaniem kart do gry należy złożyć kasie skarbowej deklarację, sporządzoną wedle wzoru 3 i wpłacić kwotę w niej podaną”.

§ 31: „II. urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych w Łodzi, urząd skarbowy podatków pośrednich (akcyzowy) w Poznaniu i urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych w Wilnie będą aż do dalszego zarządzenia wytłaczać znak stempłowy (§ 17) w całości (zarówno pole środkowe jak i pole środkowe jak i pole zewnętrzne) w barwie czarnej”.

§ 2. §§ 1 do 31 rozporządzenia z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 690), w brzmieniu ustalonym w § 1 rozporządzenia niniejszego, obowiązują na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem Województwa Śląskiego.

Rozporządzenie z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 691) uchyla się.

§ 3. Dla obszaru Ziemi Wileńskiej ustanawia się następujące przepisy przejściowe:

I. Ktokolwiek na obszarze Ziemi Wileńskiej posiadać będzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia więcej niż dwie talje kart do gry, nieostemplowanych w sposób przewidziany w rozporządzeniach Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 690) i z dnia 6 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 437) lub w rozporządzeniu Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 691), obowiązany będzie zgłosić karty tego rodzaju w następujący sposób:

a) Talje kart do gry, oklejone banderolą, przewidzianą w przepisach, które dotychczas obowiązywały na obszarze Ziemi Wileńskiej, ma posiadacz złożyć w przeciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia bądź w urzędzie skarbowym akcyz i monopolów państwowych w Wilnie, bądź w jednym z urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, składając równocześnie w dwóch egzemplarzach deklarację, zawierającą imię, nazwisko i adres składającego oraz ilość złożonych talji.

Urząd skarbowy, sprawdzwszy, że karty oklejone są banderolą przewidzianą w dotychczasowych przepisach, stwierdzi to na jednym egzemplarzu deklaracji oraz przez wytłoczenie małej pieczęci urzędowej na opakowaniu i zwróci stronie wspomniany egzemplarz deklaracji wraz z kartami.

b) Zgłoszenie kart do gry, niezaopatrzonych w banderolę wedle dotychczasowych przepisów, winno nastąpić w przeciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w kasie skarbowej za pomocą deklaracji, sporządzonej w dwóch egzemplarzach według wzoru 5, załączonego do roz-

porządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 690). Równocześnie ze zgłoszeniem ma nastąpić uiszczenie sumy wskazanej w deklaracji. Kasa skarbową zatrzymuje jeden egzemplarz, drugi zaopatrzony w pokwitowanie z uiszczenia opłaty, zwraca stronie. Strona ma ten egzemplarz drugi, oraz odnośne talje kart do gry złożyć w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia kasie skarbowej. Kasa, sprawdzwszy zgodność złożonej ilości talji z podaną w deklaracji, oraz należyte obliczenie opłaty stempłowej, ustanowionej w art. 3 (ustępie pierwszym) ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315), zaopatrzy wierzchnią kartę każdej talji w znak stempłowy i umieści na opakowaniu (pisem lub w sposób mechaniczny) uwagę: „Opłata stempłowa marek fen. uiszczona dnia 1921 r.”; uwaga ta ma być podpisana i stwierdzona pieczęcią urzędową.

Znak stempłowy wykonany będzie przez wytłoczenie małej pieczęci urzędowej.

Kasa skarbową stwierdza dokonane ostemplowanie na egzemplarzu deklaracji, zaopatrzonym w pokwitowanie z uiszczenia opłaty i zwraca go stronie razem z kartami.

II. Począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zabrania się sprzedaży kart do gry, nieostemplowanych w sposób, wskazany w rozporządzeniach Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 690) lub z dn. 6 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 437), lub w ustępie 1 niniejszego paragrafu, lub w rozporządzeniu Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 691).

III. Kto do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zajmował się sprzedażą kart do gry i zamierza zajmować się nią nadal, winien w przeciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wnieść do władzy skarbowej podanie, o zezwolenie na dalszą sprzedaż (§ 27 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 690)). O ileby tego nie uczynił, winien zaniechać sprzedaży z dniem, w którym upływa termin trzymiesięczny, wyżej określony.

W razie załatwienia odmownego, władza skarbową wyznaczy termin, do którego wolno sprzedawać zapasy, posiadane w dniu otrzymania decyzji odmownej. Po upływie tego terminu dalsza sprzedaż jest zabronioną.

Każdy sprzedawca kart do gry winien najpóźniej z upływem dwóch tygodni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia założyć i prowadzić księgę sprzedaży (§ 28 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104, poz. 690)) bez względu na to, czy uzyskał zezwolenie na handel kartami do gry lub czy sprawa tego zezwolenia nie jest jeszcze rozstrzygnięta.

W księdze tej ma uwidocznić zapas kart do gry, posiadany w dniu założenia księgi. W razie posiadania kart, ostemplowanych dodatkowo w myśl

ustępu 1 niniejszego paragrafu, należy deklarację przewidzianą w powołanym ustępie 1, przechować jako załącznik księgi sprzedaży.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w tydzień po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:

Jastrzębski
